

Geoffrey Hodson

LUFT DEVAER



VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

LUFTDEVAER

Geoffrey Hodson



VisionsNettet
www.visionsnettet.dk

Luftdevaer

Af Geoffrey Hodson
Fra *The Angelic Hosts*

(Oversættelse Thora Lund Mollerup & Erik Ansvang)



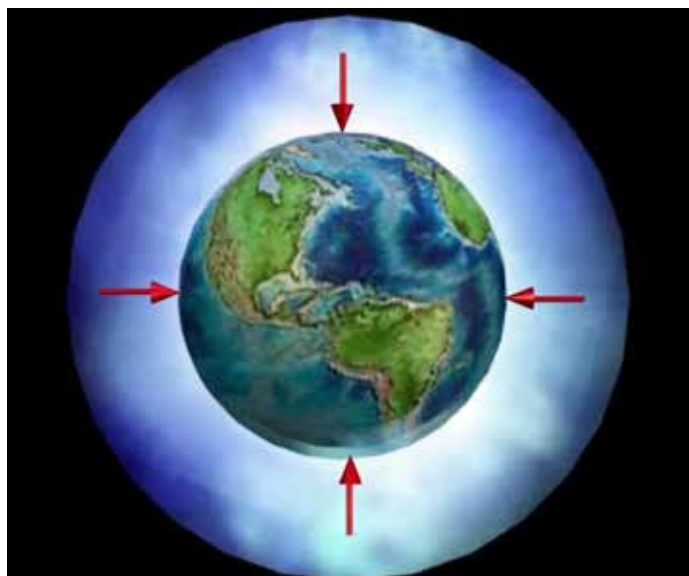
Luftelementet har en dobbeltfunktion i systemet. Det giver bevægelsesfrihed til tungere legemer – for frihed er et karakteristisk kendetegn ved både elementet og dets devaer. Og desuden yder det modstand mod tryk. Gennem dobbeltfunktionen opretholdes harmonien mellem systemets kræfter.

Luft er den store regulator og kompensator. Den giver efter for de kolossale tryk i solsystemet og lader energien slippe væk i andre retninger. De evige trykpåvirkninger, som luften udsættes for, oplader den med enorme magnetiske og elektriske kræfter. Luftelementet trykkes konstant sammen, og derfor er det altid ladet med stor kraft.

Klimaet

Kendskab til aerodynamik vil gøre det muligt for naturvidenskabelige forskere engang i fremtiden at tappe de energier, der er oplagret i luften og bruge dem til forbedring af menneskehedens livsbetingelser. Klimaforandringer på systemets planeter skyldes delvis de skiftende kompressioner og udvidelser, som luften udsættes for. Luft er Universets fordelingsmekanisme, og opdagelsen af elementets funktionslove vil gøre det muligt for mennesket at opnå en høj grad af kontrol over klimaet.





Lufttryk

Ligesom de andre elementer, findes der luft på alle eksistensplaner, og den adlyder de samme naturlove og opfylder den samme funktion på hvert plan. Lufttrykket på et plan er et resultat af trykket på planet ovenover. Den fysiske luft er derfor modtager af og trykpude for energierne fra astralplanet. Processen kan følges indad – plan for plan – indtil man når den centrale energikilde. Luften på hvert plan modtager trykket fra planet over, og derfor kan man forestille sig elementets syv forskellige tæthedsgrader som syv enorme trykpuder eller fjedre omkring systemets primære energi. Luften skal imidlertid ikke opfattes som koncentriske ringe omkring Logos. Selv om funktionerne kan opstilles på den måde i et skema, skal man huske, at luftelementet er til stede i hele systemet. Luften på hvert plan gennemtrænger luften på planet under, indtil man når ned til det fysiske plan. Fysisk luft er den sidste trykpude, og en af dens funktioner er ligesom bufferne på et tog. Logos' dynamiske energi kan ikke komme længere ned på sin rejse fra det åndelige til det materielle. Fra det fysiske plan bliver den kastet tilbage.



Dynamisk energi

Ligesom æteren på hvert eksistensplan er redskab for systemets vitalitet, er luften på hvert plan redskab for systemets dynamiske energi. På samme måde som menneskets fysiske krop er et støttepunkt for sjælens kræfter, og et anker, som gør det muligt at opretholde kontrollen over de lavere redskaber under inkarnationen, tjener den fysiske luft som et støttepunkt for systemets kraft, som gør det muligt

for Logos at opretholde den magnetiske opladning. Den magnetiske opladning skifter, efterhånden som evolutionen skrider frem, og den logoiske manifestation udvikler sig, for den øges tidsalder efter tidsalder, efterhånden som systemet bliver mere og mere afstemt og kommer i overensstemmelse med det guddommelige liv. Dermed bliver systemet i stand til at modtage og holde på en større mængde af den guddommelige energi.

Det samme sker for menneskets personlighed, efterhånden som den udvikler sig. Den bliver i stand til at modtage og udtrykke en større mængde sjælsenergi, og samtidig modtager og udtrykker sjælen en større mængde monadisk energi. Ved afslutningen af manvantaraen (manifestationsperioden), der svarer til mesterstadiet for menneskets vedkommende, er hele systemet fuldkommen mættet med logoisk liv og kraft.



Devahierarkiet

I stil med ild og vand kræves der også kræfter til at kontrollere og styre luftelementets energier. Kræfterne er en gren af devahierarkiet, som omfatter medlemmer af alle udviklingsgrader fra feer og ikke-individualiserede sylfer op til de mægtige luft-herrer, som er systemets ledere, ingeniører og herskere over luftelementet. Deres funktion på hvert plan og underplan svarer til elementets. De er underbevidste og selvbevidste personificeringer af Logos' energiaspekt. Det giver dem en grænseløs vitalitet og fylder dem med den nødvendige kraft til deres luftrejser, som sker med lynets hastighed. Det giver dem også den dynamiske livlighed, der er karakteristisk for dem og alle deres aktiviteter samt det indtryk af højkomprimeret kraft, de giver iagttageren.

Luftdevaernes arbejde

Luftdevaernes arbejde består i at fremskynde det tidspunkt, hvor Logos' energi kan få større manøvre-frihed. Devaerne skal forberede eksistensplanernes stof, så det bliver i stand til at modtage energien. De skal afbalancere kræfterne i systemet og hele tiden udøve et tryk, der løfter vibrationen i det stof, systemet består af.

Devaernes udvikling består i en forøgelse af deres størrelse, og dermed af deres mulighed for at modtage og begrænse yderligere nedstrømning af kraft fra planet over. De øger evnen til at modstå større og større kompression og af den mængde af guddommeligt liv og guddommelig kraft, som de er i stand til at legemliggøre og give udtryk for.



Sylferne er repræsentanter for Logos' dynamiske energiaspekt, der kommer til udtryk i systemets elektriske og magnetiske kræfter – i modsætning til Logos' reproducerende og forvandlende ildaspekt. De devaer, der endnu ikke er individualiserede, udtrykker i højere grad elementets frie funktioner end kompressionen. Liv består for devaerne i den uafbrudte modtagelse og udladning af kraft på de astrale og æteriske underplaner. Før de når selvbevidsthed, kan de ikke håndtere en særlig høj grad af kompression, og derfor strømmer kraften relativt frit igennem dem, og den udlades næsten lige så hurtigt, som den modtages.

Efterhånden som devaerne udvikler sig, opstår der en pause mellem modtagelse og udladning, og i pausen skabes kompressionen. Pausens længde øges i takt med devaernes vækst, og når pausen som et resultat af århundreders underbevidste og instinktive tjeneste har nået en vis længde, individualiserer de. Devaernes tilværelse består næsten udelukkende af den tredobbelte proces, der har sin pendant i alle livsformer i alle naturrigger.

Devaernes bevidsthed

Devaernes bevidsthed er en permanent lykketilstand, som når et ekstatiske højdepunkt i forbindelse med udladningen. Højdepunktet er proportional med graden af kompression og mængden af frigjort kraft. Variationen af lykketilstanden er devaernes evolutionære drivkraft. For at øge omfanget og varigheden af ekstasen, stræber devaerne konstant efter at blive mere modtagelige over for kraften og at udvikle større evne til at modstå strømmingen, sådan at den øgede kompression, der er resultatet, kan give større ekstase.

Beskrivelsen viser, at devaernes arbejde hele tiden bearbejder deres element med kraftfulde dynamiske energier, og gradvis forøger elementets energi og kraft. Uanset om det sker instinktivt eller bevidst, så er det devaernes opgave, og den spiller en afgørende rolle i naturens økonomi.





Luft og lyd

De toneangivende luftærkeengles kraft er så godt som uimodståelig, for efterhånden som de nærmer sig systemets centrale kraftkilde, legemliggør de stadig kraftigere dynamiske energier. Strømningen af kraften igennem dem i alle deres devaordener skaber lyd, for det er luftens devaer og ærkeengle, der er det mest direkte udtryk for "Guds stemme". I alle devaernes grader og grupper udgør de et enormt himmelsk kor, der kan sammenlignes med et gigantisk orgel med millioner af orgelpiber, hver med en bestemt størrelse i overensstemmelse med udviklingsgraden af den deva, som på den måde hjælper "organisten", der uafbrudt spiller på sit systems tredobbelte klaviatur. Devaernes stemmer høres igennem hele systemet, fra de yngre sylfers skarpe diskant til den dybe rungende bas fra de mægtige luftherrer, som har stemmer, der får hele systemet til at vibrere. Sådan er lyddevaerne, som sørger for, at den guddommelige organists musik manifesteres i alle riger. Devaerne spiller ved hjælp af Logos' kraft, og han oplader ethvert atom i sit system ved hjælp af dem.

Luft er den vigtigste faktor til skabelse af lyd og lydtransmission, og luftens herrer og deres overordnede er nødvendige for skabelsen og formidlingen af de guddommelige harmonier. Pga. deres påvirkning afgiver ethvert atom en lyd, mens det roterer. Hver ædelsten har sin specielle tone, hver blomst og hvert træ udånder en særlig smuk harmoni. Sammen med dem intonerer mennesker og devaer hver deres toner i en brusende hyldest, der hele tiden strømmer ud af alt, hvad Logos har skabt.



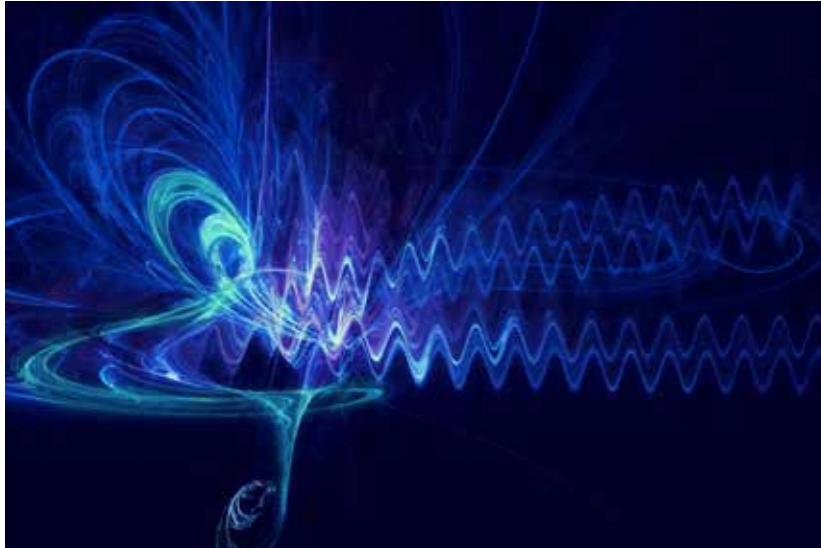


I begyndelsen var Ordet

Logos' skabende ord er oprindelsen til al lyd på alle bevidsthedsplaner. Ordet er kilden til al musik, al harmoni og al disharmoni. Naturens lyse lyde, vindens høje fløjtetoner, havets brølende bas, tordenens rullende trommeslag på skyerne, som er naturens lufttrommer – tilsammen skaber de én gigantisk symfoni – sfærernes musik – der er den symfoni, som planeten skaber mens den kredser omkring sit lysende ophav – Solen.

"Den Store Musiker" hører symfonien som et ekko af sin egen stemme i systemet. Han hører også andre stemmer, for alle andre systemer synger også hver deres sang. Andre universer istemmer med deres toner til den kosmiske symfoni, der klinger gennem rummets uendelige vidder. Det er en helt fantastisk verden af lyd og musik, der gradvis åbenbarer sig for det menneske, "der har ører, som kan høre". Alt manifesteret liv realiseres via lyd. Der er forskelle i form og variationer i art, men det er blot forskellige toner som, oktav efter oktav, skala efter skala, tilsammen udgør "den store akkord", der tordner omkring Logos, mens han synger sig vej gemme tid og rum. Det er himmelske harmonier, himmelske symfonier, som han, den guddommelige mestermusiker, komponerer i al evighed. Når han intonerer sin mantriske sang, fyldes systemet med lyden af hans stemme, som gennemtrænges af hans toner, for hele solsystemet åbenbares via lyd.





DEN GUDDOMMELIGE MUSIKER

*Hans er træernes sukken og vindens susen.
Hans er hver fugls stemme og nattergalens søde sang.
Hans er lammets brægen og kalvens klynken.
Hans er hver rislende bæks blide pludren.
Hans er vandfaldets mægtige brølen,
jordskælvets frygtelige torden,
vulkanens skræmmende lyde.
Hans er devaers og menneskers sang,
planeternes musik, mens de roterer.
Hans er de mange stemmer i mange verdener,
og den tilsyneladende disharmoni,
som markerer stadierne i systemets vækst,
for i ham smelter harmoni og disharmoni sammen
– for ham er de ét.*





VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk